

Chlapi z Meziříčí prochází pěšky Evropu

Velké Meziříčí • Z pěší cesty do španělského Santiaga de Compostela se vrátí Jiří Michlíček (51) a Pavel Pešek (48) z Velkého Meziříčí. Oba poutníci tak úspěšně dovršili třetí etapu cesty po středověké poutní stezce sv. Jakuba, která vede napříč Evropou.

Cestovatelé z Vysočiny se na svoji pouť vydali v roce 2003. Během první etapy cesty ušli 650 kilometrů z Velkého Meziříčí do rakouského Innsbrucku za 21 dní. O rok později opět v Innsbrucku začali a po 13 dnech a 350 kilometrech svoji pouť ukončili ve švýcarském městě Stans. Letos za 21 dní a rovných 700 kilometrů pochodu došli do Francie, do městečka Le Puy en Velay. Celkem tak mají za sebou 1700 kilometrů chůze a do Santiaga de Compostela, k hrobu sv. Jakuba Většího, jim zbývají dvě etapy, které dohromady měří 1520 kilometrů.

Pavel Pešek a Jiří Michlíček (v pořadí zleva) ve francouzské krajině. Foto: samospoušť Jiřího Michlíčka

„Každá ze tří etap, které máme za sebou, byla jiná. Oba jsme staromilci, takže jsme velmi prožívali hned první cestu Rakouskem. Tradiční středoevropský venkov, lidé, kteří jsou z naší kulturní oblasti, ovšem nepoznamenání komunistickými zrudnostmi. Švýcarsko nás pak naopak trochu zaskočilo. Je to taková akorátní země, všechno je načasováno a nalajnováno a museli jsme si dlouho zvykat. A ve Francii jsme pak už zase měli pocit, že se vracíme domů. Ochotní a milí lidé, skvělé jídlo a nezávislost na hodinách.“ vysvětluje fotograf Jiří Michlíček, který z cesty vždy vozí snímky i video.

Pavel Pešek měsíčníku Kraj Vysočina vysvětlil, jak se účtyhodní pánové, živnostníci

a usedlí občané vůbec odhodlají vyměnit každý rok na měsíc své životy za pouť Evropou: „Bylo to několik věcí dohromady. Nejdříve asi vytahování se na sebe navzájem. Vždy jsme byli kamarádi a hecíři a tohle je výsledek. Jenže to by byl povrchní pohled. Oba si dobře pamatujeme, jak jsme se na Evropu jezdili dívat jen do Mikulova, přes jihomoravské ostnaté dráty a toužili jsme ji poznat opravdu zblízka. Teď jsme si to splnili, protože co už může být bližšího, než jít venkovem, mluvit s lidmi, jako jsme my dva a každý den potkávat nové a nové?“

Poutníci prý přes rok moc netrénují, spíš se připravují teoreticky. Poutní cesta sv. Jakuba je totiž stará málem jako křesťanská Evropa a tak je při ní neuvěřitelné množství drobných i významných sakrálních staveb. „Není to jen architektura, ale skutečná pouť. Cesta, která vede k pokoře a očistě duše,“ říká s trochou nadsázky Pešek a Michlíček dodává: „A také spousta příležitostí k fotografování.“

Denní dávka kilometrů přesahuje třicítku, batoh a výstroj váží kolem 20 kilogramů. Cestovatelé každý den hledají ubytování v hotelích a penzionech. „Cesta do Santiaga se dá absolvovat docela levně, pokud poutník využívá charitních domovů a dobročinnosti lidí, kteří si jakubským poutníkům za ta staletí zvykli pomáhat. My to ale nemáme zapotřebí a spíš bychom se cítili, jakože takové služby zneužíváme. Proto hledáme běžné turistické ubytování i stravu,“ prohlásil Jiří Michlíček s tím, že tedy musí počítat se denními výdaji kolem 50 EUR za ubytování, jídlo a vodu. „Snídáme a večeríme v restauracích a pizzeriích, přes den jedeme na špek. To je rychlá energie a při našem staromilství i tradice,“ smívá se Pavel Pešek.

Poutníci z Velkého Meziříčí chtějí příští rok přejít Francii a skončit v Pyrenejích, na hranicích se Španělskem. Pak už je o rok později čeká přechod Španělska s konečným cílem, hrobem apoštola Jakuba. „Moc na to nemyslíme, soustředíme se spíš na každou jednotlivou etapu. Nejsme maratónci, chceme důkladně poznat kontinent, na kterém žijeme,“ uzavřeli svorně cestovatelé.

Co potřebuje novodobý Jakubův poutník:

POUTNÍKŮV BATOH:

- rezervní prádlo
- toaletní potřeby
- špek, chleba a energetické tyčinky
- ručník
- nepromokavá větrovka
- nepromokavé pončo
- spací pytel a karimatka pro případ nouze
- lékárníčka
- nylonová šňůra
- zavírací nůž
- pantofle na večerní odpočinek nohou
- nabíječky k telefonu, GPS, fotoaparátu a kameře
- šití
- baterka
- láhev s vodou v termoobalu

CELKEM CCA 18 KG

Firmy z kraje uspěly v soutěži

Vysočina/Brno • Jaroměřická mlékárna, Huhtamaki Česká republika a Oděvní družstvo Vývoj z Třeště jsou vítězi vysočinské části soutěže Firma kraje. Vyhlášení výsledků aktuálního kola bylo součástí Manažerské snídánky v Brně. Manažerské snídánky v regionech jsou cyklem panelových diskusí, kterých se kromě podnikatelů účastní také zástupci samospráv. Ta brněnská měla na téma Jak nastavit a vést dlouhodobě konkurenceschopnou firmu, a kovala se za účasti hejtmana Vysočiny Miloše Vystrčila (ODS). „Každá aktivita, která jakýmkoliv způsobem pomáhá rozvoji podni-

katelského prostředí, a tedy ekonomiky regionů, je chvályhodná. Tato akce je chvályhodná tím víc, že se zabývá konkrétními věcmi,“ zhodnotil soutěž i manažerskou snídánku hejtman Vystrčil.

Soutěž Firma (#1) kraje je totiž určená těm subjektům, kterým není vlastní region hostejný. Každoročně proto vyhodnocuje v každém kraji firmy, které nejvíce pomáhají svému regionu a podporou charitativních, sportovních nebo kulturních projektů, zaměstnanosti, vytvářením pracovních míst pro handicapované, či podporou rozvoje nebo propagaci regionu.

Výherci soutěže Firma kraje za Vysočinu

1. místo – Jaroměřická mlékárna, a.s.
2. místo – Huhtamaki Česká republika, a.s.
3. místo – VÝVOJ, oděvní družstvo v Třešti

Tři kamiony neprošli vážením

Vysočina • Celková hmotnost vozu a dodržování bezpečnostních přestávek. Na to se zaměřili celnicí, policie a pracovníci čtyř mobilních jednotek Centra služeb pro silniční dopravu a krajského úřadu, kteří na Vysočině zkontrolovali více než 70 kamionů.

Ze 40 zvážených nákladů byly přetížené tři a z 31 zkontrolovaných řidičů 11 nedodrželo dobu odpočinku. Takové přestupky se řeší na místě blokovou pokutou, anebo ve správním řízení, kde provinilcům hrozí pokuta až

do výše 10.000 korun. „Netroufám si hodnotit, zda počet přestupků je vysoký, či nízký. Je ale pravda, že na Vysočině probíhá nejvíce kontrol ze všech regionů Česka. To je dobře, protože délka našich silnic je opravdu nebývalá a přetížené nákladky je opravdu ničí,“ komentoval výsledek kontrol radní pro dopravu Václav Kodet (KDU-ČSL).

Při minulém vážení prošlo testem 61 kamionů, 14 z nich bylo přetížených. Další podobná akce se plánuje na podzim.

Sociální zařízení mají mít stejné podmínky

Vysočina • Systém financování sociálních služeb na Vysočině musí být jednoduchý a jednoduchý. Tak pojmenoval cíl své současné práce krajský radní Jiří Vondráček (KDU-ČSL) na semináři o sociálních službách, pořádaném zejména pro členy krajského zastupitelstva.

Kraj převzal sociální zařízení, tedy domovy důchodců, ústavy sociální péče a psychocentrum od různých zřizovatelů. Na Vysočině navíc v oblasti sociální

péče pracuje řada dalších zařízení, které zřizují obce a neziskové organizace. „Je třeba najít jednotné principy mezi všemi tak, aby z toho měli užitek především příjemci služeb, tedy klienti,“ řekl Vondráček s tím, že jednotné by měly být standardy kvality a systémy financování. Kraj nyní garantuje vzájemnou výměnu informací mezi řediteli, včetně například odměňování zaměstnanců. „Chceme odstranit disproporce i v této oblasti. Pro zajímavost, práce zaměstnanců v zařízeních, která nejsou krajská, je 22 pro-

centy podhodnocena,“ vysvětlil Jiří Vondráček.

K dalšímu rozvíjení sítě sociálních služeb na Vysočině vede několik cest. Jednou z nich je metoda komunitního plánování, která spočívá ve vzájemné dohodě zadavatelů, poskytovatelů a uživatelů péče tak, aby všechny složky byly s výsledkem spokojeny. „Proces chceme aplikovat na celé území kraje a proto na něj žádáme peníze z evropských fondů,“ prohlásil radní Vondráček. Druhou cestou je metoda porovnání veřejných služeb. Minister-

stvo vnitra nyní připravuje vypracování projektu na provedení srovnání takové péče mezi jednotlivými kraji a Vysočina by tak mohla získat zkušenosti i z ostatních regionů.

„I když budou sociální služby na Vysočině perfektní, klienti budou mít vysokou úroveň bydlení a podporu rozvoje vlastní osobnosti, stále pro nás ale zůstává prioritou domácí péče a udržení klienta v domácím prostředí. To je lidsky nejhodnější a celospolečensky nejlevnější,“ uzavřel Jiří Vondráček.

Lidem se nabízí boj proti radonu zdarma

Vysočina • Až do roku 2009 stát dotuje protiradonová opatření. V praxi to znamená, že takové stavební úpravy objektů nestojí obyvatele vůbec nic.

Kraj eviduje na Vysočině 350 budov, u kterých byl zvýšený výskyt radonu naměřený. Seznam je k nahlédnutí na adrese www.kr-vysocina.cz – dokumenty odborů krajského úřadu – odbor životního prostředí – radon – Radon-dotace – odkazy. Právě vlastníci těchto objektů mohou o státní dotaci požádat.

Stát cíleně vyhledává budovy s koncentrací radonu, převyšující doporučené hodnoty a finančně dotuje protiradonová opatření už od roku 1991. Pokud lhůtu pro dotace, která je nyní stanovena na rok 2009 neprodlouží, budou si lidé muset platit opatření sami. „Příčinami neobvykle vysokých hodnot v budovách na Vysočině jsou vysoká koncentrace radonu v zemi v důsledku vyšší-

ho výskytu uranu a radia, špatná plynotěsná izolace budov od země a stále menší větrání budov vyvolané energetickými úsporami,“ vysvětluje náměstek hejtmana pro životní prostředí Pavel Hájek (ODS). Vysoký podíl radonu

v ovzduší je přitom příčinou 15 procent všech případů rakoviny plic. Ozáření z radonu tvoří navíc

bezmála polovinu radioaktivního záření, které člověk nasbírá za celý život.

Rozdělení dávek ozáření obyvatelstva – celoživotní průměr

